

ROZKUDŁAĆ (2) *vb pf [i impf]*

pf (2), [*impf (praes)*].

o oraz a jasne.

inf rozkudłać (1). ◇ [*praes 1 sg* rozkudłam.] ◇ *fut 3 sg* rozkudłå (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. rozkudlić.

(Roz)burzyć (o włosach) (2) : [Rozkudłam/ Hirsutum facio. rozkudłany/ Hirsutus, horridus, incomptus. *Volck Xxx4v.*]

Zwrot: »rozkudłać włosy« [w tym: komu (1)] = comas arrigere Mącz (2): Mącz 350a; Druga [przyjaciółka] lie do niey [pani młodej] rzući/ rofkudła iey włosy BielSat D2v.

Formacja współrzeczna: rozkudłać się.

Cf **ROZKUDŁANY**

SBu